

rum for det, som jeg — jeg tror med Rette — har kaldt ministeriel Vilkaarlighed baade med Hensyn til Ministerens Magt til uden at være bunden af nogen som helst Regler at flytte Afgiften op og ned og med Hensyn til hans Magt til ukontrolleret — jeg skal senere komme tilbage til dette Udtryk, som den højtærede Minister havde saa meget imod — at raade over det meget betydelige Beløb, der skulde indvindes gennem Afgiften. Det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) sagde, at det, jeg havde sagt, stred mod de Anskuelse, som Partiet Venstre havde udtalt om denne Sag. Jeg ser slet ikke, hvorledes det ærede Medlem kan forsvare at sige noget saadant. De Grundsætninger, som jeg i denne Sag slutter mig til, er netop det, der har været Kærnen i, hvad der er fremkommet fra Venstres Side i Sagen. Der har ikke været nogen særlig Tilslutning i Venstres Presse og hos Venstres Talere rundt omkring i Landet til Tanken om en Bruttobeskatning, og der har endnu mindre været nogen særlig Tilslutning til Tanken om, at Ministeriet ganske frit skulde kunne raade baade over Skattens Højde og over Anvendelsen af det ved den indkomne Beløb. Jeg har aldrig hørt det mindste til, at Venstre som saadant har billiget disse Ting.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) var begge uenige med mig i en af mine Grundbetragtninger, nemlig den, at en Særbeskatning her var tilladelig. Men det forekommer mig, at ingen af de ærede Medlemmer egentlig modbeviste de ret udførlige Betragtninger, jeg fremførte til Støtte for denne Mening. Jeg skal — for ikke at forlænge Forhandlingen — ikke gentage mine Argumenter, men skal henvise til den Paavisning, som jeg gav i forrige Møde — og som ikke har fundet Imødegaaelse fra nogen af de ærede Medlemmer — af, at der faktisk paa andre Erhverv og da først og fremmest paa Landbruget, men ogsaa paa Industri og Handel, er blevet lagt meget byrdefulde Erhvervsindskrænkninger af den forskellige Art, at intet tilsvarende kan paavises for Skibsfartens Vedkommende, og at det derfor er rigtigt, at der finder en Udligning Sted, naar der netop gennem de høje Fragter, der har givet Skibsfarten saa uanet Adgang til Gevinst, lægges Byrder paa disse andre Erhverv, der i Forvejen paa saa mange Maader er besværede af de forskellige Regeringsforan-

staltninger, — der ligger ikke heri nogen Dadel overfor Regeringen, thi nogle af disse Foranstaltninger kan jeg billige, andre ikke, men det fælles for dem er, at de har været af en til Tider særdeles byrdefuld Karakter for disse forskellige Erhverv. Der ligger deri, at man paa Grund af Skibsfartens internationale Karakter ikke har kunnet paalægge den prisregulerende eller hemmende Bestemmelser i Lighed med Udførselsforbud, Maksimalpriser og lignende, som de andre Erhverv har maattet finde sig i, en Begrundelse for, at den kommer til at yde sit Bidrag paa en særlig Maade. Det har altsaa været min Grundbetragtning, og den har ikke fundet Imødegaaelse fra nogen af de ærede Medlemmer.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) anførte særlig, at Forholdene her ligger anderledes end i Norge og Sverige. Den principielle Betragtning, jeg har med Hensyn til den moralske Ret til at underkaste Skibsfarten en Særbeskatning, billiges aabenbart baade af Sveriges og Norges Regeringer, og som den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, er den ene af disse Regeringer en udpræget Venstregering, den anden en moderat-konservativ, saa det synes ikke, som om politiske Anskuelse her har spillet nogen Rolle, det synes, som om man ganske uden Hensyn til almindelig politisk Opfattelse af den Art Forhold har ment det berettiget at paalægge Skibsfarten en Særafgift.

Men saa sagde det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), at man ikke saaledes kunde henvise til Norge og Sverige, thi der støttede man Skibsfarten langt mere end i Danmark. Der er dog meget at sige til dette. For det første er vi jo i Danmark overhovedet ikke inde paa Princippet Subvention til forskellige Næringsgrene. Det sidste, der kunde siges at smage af Subvention, var vel det Tilskud, som blev ydet til vor Eksport over Esbjerg af Landbrugsprodukter, og som skulde tjene til Fragnet-sættelse der. Men den Vej har man siden af forskellige Grunde haft megen Betænkelighed ved, og dette særlige Tilskud blev netop strøget i sin Tid efter Forslag af Prisreguleringskommissionen. Vi er altsaa slet ikke her inde paa Subventionssystemet. Jeg maa ogsaa i denne Sammenhæng bemærke, at da jeg foretog en Sammenstilling mellem de Skattebyrder, der paahviler den norske Skibsfart, for saa vidt den drives i Aktieselskabsformen, og de Byr-